

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-155/20-7

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Primljeno: 05-10-2020		
Prilog	Manasredak	Postupak
Klasa: 07/11-034-02/20-01/8		
Ur. broj: 383-01/20-13		

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović predsjednice vijeća, Gordane Marušić-Babić i Lidije Vukičević, članica vijeća, te više sudske savjetnice Žanet Vidović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Medical Intertrade d.o.o., Sveta Nedelja, Dr. Franje Tuđmana 3, kojeg zastupa opunomoćenica po zaposlenju Majda Namačinski, dipl. iur., protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, odlučujući o tužbi protiv rješenja tuženika, klasa: UP/II-034-02/20-01/8, urbroj: 354-01/20-10 od 26. veljače 2020., u predmetu postupka javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 7. srpnja 2020.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/20-01/8, urbroj: 354-01/20-10 od 26. veljače 2020.

II Odbija se zahtjev za naknadu troška spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem poništena je stavka 13. Troškovnika Imunokemija za grupu 4. - testovi za integracijski biokemijski-imunokemijski sustav, u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na četiri godine, broj objave: 2019/S 0F2-0049855, predmet nabave: laboratorijska dijagnostika I, naručitelja Opća bolnica dr. Josip Benčević, Slavonski Brod, dok je u preostalom dijelu zahtjev tužitelja odbijen kao neosnovan (točka 1.). Naloženo je naručitelju da u roku od osam dana od dana objave rješenja na internetskim stranicama tuženika, nadoknadi tužitelju troškove žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna (točka 2.).

Tužitelj osporava zakonitost rješenja u dijelu u kojem je odbijen sa žalbom, iz svih zakonom predviđenih razloga. Navodi da je sporan postupak javne nabave za Grupu 4., testovi za integracijski biokemijski-imunokemijski sustav, jer je dokumentacija sastavljena suprotno načelima javne nabave i odredbi članka 4. Zakona o javnoj nabavi. U svezi s time u bitnome navodi da je naručitelj neopravdano pogodio jednom proizvođaču (Abbott Laboratories), a onemogućio podnošenje ponuda drugim proizvođačima „in vitro“ medicinskih dijagnostičkih proizvoda. Naime, ističe da na tržištu nema drugih gospodarskih subjekata koji mogu samostalno ponuditi sve stavke propisane u Grupi 4., a da sve i kad bi mogli, propisani zahtjev za stavljanje na raspolaganje analizatora je toliko otegotan da onemogućuje podnošenje ponude u obliku zajednice gospodarskih subjekata. Dalje se opširno i ponavljajući već izrečene prigovore, očituje da su ponudeni testovi na srčane troponine I jednake stručne vrijednosti kao i traženi, o čemu je tijekom postupka dostavio niz dokaza i

odluku mjerodavnog tijela u Republici Sloveniji s tim u svezi. Poziva se i na praksu Europskog suda u svezi testiranja mogućih nedopuštenih ograničenja u postupku javne nabave, posebice predmet C-55/94 od 30. studenoga 1995. Navodi da je proizvođač čije testove nudi diskriminiran na hrvatskom tržištu te da nijedan drugi subjekt na tržištu ne može podnijeti samostalnu ponudu jer nema sve tražene testove iz Grupe 4. Smatra da obrazloženje osporenog rješenja nema valjane razloge za odluku i da tuženik nije uzeo u obzir sve dokaze koje je ponudio tijekom postupka. Predlaže sudu da poništi osporeno rješenje, te poništi grupu 4. u predmetnom postupku javne nabave. Traži trošak spora na ime mišljenja vještaka i njegovog prijevoda.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je predmet spora ocjena zakonitosti odredaba dokumentacije, od kojih je jednu odredbu ocijenio nezakonitom, a ostale žalbene navode ocijenio neosnovanima i dao razloge za svaku osporenu odredbu. Ističe da tužitelj ni na koji način nije spriječen svoje poslovanje dovesti u situaciju da i on može ponuditi predmet nabave, a da broj gospodarskih subjekata u Republici Hrvatskoj koji u svom proizvodnom asortimanu imaju ili nemaju određene proizvode, nije od utjecaja na drukčije rješenje stvari. Navodi i da je utvrdio sve relevantne činjenice i razmotrio ponuđene dokaze, te da se propisi Republike Slovenije ne primjenjuju u Republici Hrvatskoj. Predlaže sudu da tužbeni zahtjev odbije.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odlučujući o tužbenom zahtjevu sukladno odredbi članka 31. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) – dalje: ZUS, ocjenom svih pravnih i činjeničnih pitanja, sud je utvrdio da je osporeno rješenje zakonito.

Iz podataka spisa predmeta i žalbenih razloga, razvidno je da je u predmetnom postupku javne nabave tužitelju zapravo sporan predmet nabave u stavci 20. Troškovnika Imunokemija Grupa 4. koji se odnosi na test hs Troponin I. U dokumentaciji o nabavi predmet nabave je opisan kao roba za potrebe izvođenja laboratorijske dijagnostike, sukladno tehničkim specifikacijama navedenim u Troškovniku priloženom dokumentaciji o nabavi. Predmet nabave je podijeljen na grupe s naznakom da ponuditelj može dostaviti ponudu za jednu ili više grupa predmeta nabave, ali mora ponuditi cjelokupnu količinu i sve stavke iz grupe za koju podnosi ponudu te zadovoljiti sve tehničke karakteristike opisanog predmeta nabave, bez varijanti ponude. Troškovnik za Grupu 4. sadrži 35 stavki testova za biokemiju te 46 stavki testova za imunokemiju, od kojih u stavki 20. nabavlja hs Troponin I.

Odredbom članka 425. stavka 1. točke 3. i 4. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16.) – dalje: ZJN 2016, propisano je da Državna komisija u žalbenom postupku može odbiti žalbu, kao i usvojiti žalbu te u tom slučaju poništiti odluku, postupak ili radnju u dijelu u kojem su zahvaćeni nezakonitošću, uključujući diskriminirajuće tehničke, financijske i druge odredbe iz poziva na nadmetanje, dokumentacije o nabavi ili ostale dokumentacije u vezi s postupkom javne nabave.

Prema ocjeni ovoga Suda pravilno je postupio tuženik kada je u preostalom dijelu (nakon što je poništio stavku 13. Troškovnika za Grupu 4.), žalbu odbio. Tuženik je dao valjane razloge za utvrđivanje zakonitim odredbi vezanih uz predmet nabave Troškovnika Imunokemija Grupa 4., koje sud u cijelosti prihvaća. Stoga nije bilo osnove prihvatiti tužbene prigovore i ocijeniti osporeno rješenje nezakonitim.

Pritom valja istaknuti da sud ne nalazi povrede postupovnih pravila propisanih posebnim zakonom koji se ovdje primjenjuje, a koje bi bile od utjecaja na drukčije rješenje spora. Naručitelj je ovlašten odrediti predmet nabave, opisati ga i podijeliti u grupe, a dao je valjane razloge zbog kojih je tražio korištenje analizatora i odredio testove koji se mogu provoditi na jednom integriranom sustavu, što je nužno radi učinkovitog i nesmetanog rada

zdravstvene ustanove, posebice hitnog laboratorija. Sud pritom ne nalazi, kao ni tuženik, da u postupku nije poštovano načelo slobode kretanja robe, načelo slobode poslovnog nastana i načelo slobode pružanja usluga te načela koja iz toga proizlaze, kao što su načelo tržišnog natjecanja, načelo jednakog tretmana, načelo zabrane diskriminacije, načelo uzajamnog priznavanja, načelo razmjernosti i načelo transparentnosti iz odredbe članka 4. stavka 1. ZJN 2016. Također, nema osnove za zaključak da je javni naručitelj odredio predmet nabave u osporenom dijelu da na način da pogoduje određenom gospodarskom subjektu. Predmet nabave je određen kao tehnički i funkcionalno određiva cjelina (članak 203. i 205. ZJN 2016). Traženi hs Troponin I, i prema tužiteljevim navodima, razlikuje se od testa koji tužitelj nudi po ciljanoj vrsti pretrage i s time povezanim rezultatima, koje je i naručitelj valjano obrazložio.

Činjenica što određeni gospodarski subjekt u Republici Hrvatskoj, ovdje tužitelj, u svom proizvodnom asortimanu ne nudi određene proizvode koji su po svojim tehničkim, tehnološkim i drugim karakteristikama potrebni naručitelju, ne znači da postoji neopravdana prepreka tržišnom natjecanju niti dokazuje pogodovanje određenom gospodarskom subjektu. Tužbeni prigovori se ne mogu prihvatiti jer tužitelj može svoje poslovanje uskladiti na način da udovoljava traženim tehničkim specifikacijama, pa nije ostvarena niti povreda odredbe članka 206. ZJN 2016.

Prema ZJN 2016, stranke su u žalbenom postupku dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju, kao i dokazati postojanje postupovnih pretpostavki za izjavljivanje žalbe, kao i povrede postupka ili materijalnog prava koje su istaknute u žalbi (članak 403. stavak 1. i 2.).

U žalbenom postupku tuženik je postupio sukladno odredbi članka 404. ZJN 2016, jer je postupao u granicama žalbenih navoda, a pazeći po službenoj dužnosti na postupovne pretpostavke i osobito bitne povrede, pravilno je ocijenio da iste u predmetnom postupku nisu učinjene.

Sud ne nalazi osnove za prihvaćanje niti drugih tužbenih prigovora, posebice onih vezanih uz praksu Europskog suda na koju ukazuje tužitelj, a koja nije primjenjiva u ovom sporu.

S obzirom da nije uspio u sporu, tužitelj ne može ostvariti trošak istoga, sukladno odredbi članka 70. stavka 4. ZUS-a.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. Stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 7. srpnja 2020.

Predsjednica vijeća
Dijana Vidović, v.r.

Za točnost otpavka – ovlaštení službeník:

Tanja Nemčić